

Sygn. akt *IC 644/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **K. W. i B. W.**

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych **K. W. i B. W.** na rzecz powoda (...) **Banku S.A. z siedzibą w W.** kwotę **62.970,34 złotych** (sześćdziesiąt dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt złotych trzydzieści cztery grosze), wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 51.700,98 złotych (pięćdziesiąt jeden tysięcy siedemset złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 5 marca 2019 roku do dnia zapłaty

z tym, iż odpowiedzialność pozwanych jest solidarna z odpowiedzialnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wynikającą z prawomocnego wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 maja 2019 roku (sygn.. akt INc 395/19);

II. zasądza solidarnie od pozwanych **K. W. i B. W.** na rzecz powoda (...) **Banku S.A. z siedzibą w W.** kwotę **8.549,00 złotych** (osiem tysięcy pięćset czterdzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

z tym, iż odpowiedzialność pozwanych jest solidarna z odpowiedzialnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wynikającą z prawomocnego wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 maja 2019 roku (sygn.. akt INc 395/19)

Sygnatura akt: *IC 644/19*

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., K. W. i B. W. domagając się od pozwanych solidarnie zapłaty 62.970,34 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 51.700,98 zł od dnia 5 marca 2019r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód udzielił pozwanej spółce kredytu obrotowego w rachunku bieżącym, za który pozostali pozwani poręczyli. Na zadłużenie pozwanych składają się: kapitał w kwocie 51.700,98 zł, odsetki od należności niespłaconej w terminie do 4 marca 2019r. w kwocie 8.803,50 zł oraz koszty w kwocie 2.465,86 zł.

(pozew k. 3-6)

W dniu 30 maja 2019r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 395/19 Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Przedmiotowy nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

(nakaz zapłaty k. 138)

Pozwani K. W. i B. W. złożyli sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości i wniesli o oddalenie powództwa. Pozwani podnieśli, że pozwana spółka spłaca swoje zobowiązanie w stosunku do powoda w ratach, a tym samym powództwo w stosunku do nich jest przedwczesne. Nadto, dochodzona kwota została zawyżona co najmniej o kwotę 10.000 zł naliczoną za wizyty terenowe, monity etc., a także została zawyżona o dokonane wpłaty.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 143-145)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy nr (...) zawartej w dniu 30 czerwca 2015 r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. udzielił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kredytu obrotowego w rachunku bankowym w kwocie 50.000 zł.

Całkowita kwota kredytu wynosiła 51.700,98 zł i obejmowała także opłatę za weryfikację działalności gospodarczej (200 zł) oraz prowizję za udzielenie kredytu (1.500,98 zł).

Okres kredytowania wynosił 12 miesięcy od dnia udostępnienia limitu w rachunku bankowym, a następnie został przedłużony o kolejny okres.

Stosownie do § 4 ust. 3 umowy kredytobiorca zobowiązał się dokonywać w okresie objętym umową kredytu spłaty rat odsetkowych w terminach i kwotach wskazanych przez bank. Wedle § 5 ust. 10 w przypadku niespłacenia przez kredytobiorcę w terminie wierzytelności z tytułu umowy kredytu po upływie okresu wypowiedzenia, niespłacona kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału jako kapitał przeterminowany. Od zadłużenia przeterminowanego bank naliczał odsetki w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP. W myśl § 6 umowy z tytułu udzielonego kredytu bank pobiera opłaty i prowizje za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową kredytu w wysokości obowiązującej w Tabeli Opłat i Prowizji, stanowiącej załącznik do umowy. W przypadku niewykonania zobowiązań przez kredytobiorcę bank ma prawo pobrać opłaty i prowizje określone w Tabeli Opłat i Prowizji.

Zgodnie z treścią § 8 ust. 1 lit. b umowy kredytowej bank miał prawo wypowiedzieć umowę w przypadku m.in. niewykonania lub nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku, w szczególności w przypadku, gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W myśl § 8 ust. 2 umowy bank wypowiada umowę kredytu z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia.

Pozwani K. W. B. W. poręczyli bezterminowo w całości za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynikające z ww. umowy kredytu obrotowego. Zgodnie z § 4 umowy poręczenia w wypadku opóźnienia dłużnika w wykonaniu zobowiązań wobec banku wynikających z umowy kredytu, bank był zobowiązany przesłać dłużnikowi wezwanie do zapłaty w formie pisemnej pod rygorem nieważności i zawiadomić o tym fakcie w formie pisemnej poręczycieli. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dłużnikowi terminu bank mógł żądać od poręczycieli spełnienia świadczenia w całości.

(dowód: umowa kredytu „Kredyt obrotowy w rachunku bankowym nr BG/KR-O- (...) k. 30-33, umowa poręczenia nr (...) k. 34-34v, harmonogram spłaty kredytu k. 59)

Pismem z dnia 2 października 2017r. powód wezwał dłużnika do zapłaty kwoty 2.826,26 zł w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytowej. Jednocześnie, poinformowano

o możliwości złożenia w ww. terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Poręczycielom wezwanie zostało doręczone w dniu 23 października 2017r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 2 października 2017r. wraz z zpo i dowodem nadania k. 102-109)

Pismem z dnia 8 listopada 2017r. powód wypowiedział ww. umowę kredytową nr (...) z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia z uwagi na niedotrzymanie przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, w szczególności nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku. W dacie złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu przeterminowane zadłużenie stanowiło kwotę 3.902,30 zł, z czego kwota 1.766,44 zł stanowiła odsetki umowne wymagalne, a kwota 2.135,86 zł opłaty i prowizje. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanej spółce per awizo ze skutkiem doręczenia na dzień 28 listopada 2017r. Natomiast poręczycielom wypowiedzenie zostało doręczone w dniu 14 listopada 2016r.

(dowód: wypowiedzenie z dnia 8 listopada 2017r. wraz z zpo k. 35-43)

Pismem z dnia 24 maja 2018r. powód wezwał każdego z pozwanych do zapłaty kwoty 58.877,37 zł w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Dłużnikowi wezwanie zostało doręczone per awizo, zaś poręczycielom wezwanie zostało doręczone w dniu 29 maja 2018r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 24 maja 2018r. wraz z zpo k. 44-52)

Na zadłużenie z tytułu ww. kredytu obrotowego składają się: kapitał w kwocie 51.700,98 zł, odsetki od należności niespłaconej w terminie do 4 marca 2019r. w łącznej kwocie 8.803,50 zł oraz koszty w kwocie 2.465,86 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku z dnia 5 marca 2019r. k. 53, wyciąg z rachunku bankowego za okres od 07.07.2015-06.05.2019 k. 60-67, historia rachunku za okres od 01.07.2015-07.05.2019 k. 68-94v, historia naliczania odsetek k. 95-101v, historia spłaty k. 110-115, zestawienie należności i spłat k. 116-129, Tabela opłat i prowizji k. 130-131)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez stronę powodową. W ocenie Sądu wszystkie przedstawione przez powoda dokumenty, które zgodnie z art. 2431 kpc stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia, są wiarygodne, gdyż nie posiadają one żadnych cech świadczących o ich przerobieniu, podrobieniu czy innej manipulacji w ich formę i treść itp. Ponadto, strona pozwana nie kwestionowała autentyczności ww. dokumentów. Sąd miał także na uwadze, że większość przedstawionych dokumentów została prawidłowo uwierzytelniona przez fachowego pełnomocnika powoda, zaś zgodnie z art. 129 § 3 kpc zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ma charakter dokumentu urzędowego. W tym stanie rzeczy, w ramach swobodnej oceny dowodów, Sąd zatem uznał, że przedmiotowe dokumenty odzwierciedlają rzeczywistą treść stosunku prawnego łączącego strony, a także przedstawiają faktyczny przebieg wykonywania tego stosunku i jego rozwiązania w drodze wypowiedzenia.

Podstawę odpowiedzialności pozwanych K. W. i B. W., którzy byli poręczycielami kredytu udzielonego spółce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., stanowił przepis art. 876 kc, zgodnie z którym przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani zarzucili, iż pozwana spółka – co do której nakaz zapłaty uprawomocnił się – spłaca zadłużenie z tytułu umowy kredytu obrotowego, co nie zostało uwzględnione przez powoda przy formułowaniu żądania.

Nadto, pozwani wskazali, że roszczenie jest zawyżone m.in. w zakresie obejmującym opłaty i prowizje.

W ocenie Sądu powyższe zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Odnosząc się do twierdzeń pozwanych, na wstępie zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 879 § 1 kc o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika.

Zdaniem Sądu w toku niniejszego postępowania powód zdołał udowodnić wysokość zadłużenia spółki, a tym samym zadłużenia pozwanych poręczycieli. Przede wszystkim, na podstawie zebranego materiału dowodowego należało uznać, że powód może domagać się spłaty całego niespłaconego kapitału kredytu, co jest skutkiem skutecznego rozwiązania umowy w drodze wypowiedzenia.

Jak wynika z § 4 ust. 3 umowy kredytowej dłużnik był zobowiązany dokonywać w okresie objętym umową kredytu spłaty rat odsetkowych w terminach i kwotach wskazanych przez bank.

Z załączonych do akt sprawy dokumentów wynika, że dłużnik popadł w opóźnienie ze spłatą dwóch rat odsetkowych w łącznej kwocie 890,40 zł. Wysokość pojedynczej raty stanowiła bowiem kwotę 445,20 złotych, co wynika z harmonogramu spłaty kredytu (k. 59).

Stosownie zaś do cytowanego powyżej § 8 ust. 1 lit. b umowy kredytowej w przypadku, gdy kredytobiorca zalegał w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu bank mógł uruchomić procedurę zmierzającą do wypowiedzenia umowy. W rozpatrywanym przypadku bank niewątpliwie skorzystał z takiego uprawnienia, dochowując w tym zakresie wszelkich wymogów przewidzianych umową i przepisami ustawowymi. Przede wszystkim, zgodnie z zapisami umowy, bank skierował do dłużnika oraz poręczycieli wezwanie do zapłaty, w którym wyznaczył pozwanym 14 – dniowy termin do spłaty zobowiązania. Zwrócić należy uwagę, że powód nawet przedłużył pozwanym termin do spłaty zadłużeniu w stosunku do siedmiodniowego terminu umownego. Niewątpliwie wezwania zostały złożone dłużnikowi, jak i pozwanym w taki sposób, że mogli zapoznać się z treścią oświadczenia, gdyż do akt sprawy załączono kopie dowodów doręczenia oraz dowodów nadania uwierzytelnione przez występującego w niniejszej sprawie fachowego pełnomocnika powoda.

Pozwani otrzymali wezwania do zapłaty w dniu 23 października 2017r.

Podkreślić także należy, iż w wezwaniu do zapłaty powód poinformował pozwanych o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, co czyniło zadość obowiązkowi określonemu w art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe.

W wyznaczonym terminie, który bezskutecznie upłynął w dniu 7 listopada 2014r., żaden z pozwanych nie dokonał spłaty zadłużenia, a tym samym została spełniona kolejna przesłanka umożliwiająca bankowi rozwiązanie umowy w drodze wypowiedzenia.

Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 8 listopada 2017r. zostało doręczone pozwanej spółce per awizo ze skutkiem doręczenia na dzień 28 listopada 2017r., zaś pozwanym poręczycielom w dniu 14 listopada 2016r. Stosownie do treści § 5 ust. 10 umowy kredytowej z upływem okresu wypowiedzenia cała kwota kapitału kredytu stała się wymagalna. Zgodnie z treścią umowy kwota kapitału kredytu wynosiła 51.700,98 zł. Jednocześnie, należy wyjaśnić, że dokonywane uprzednio wpłaty były zaliczane na poczet rat odsetkowych, o jakich mowa w § 4 ust. 3 umowy kredytowej, co oznacza, że do spłaty pozostał cały kapitał kredytu.

Dalej, pozwany wykazał, że przysługuje mu roszczenie o zapłatę odsetek od zadłużenia przeterminowanego (tzw. odsetek karnych).

Zgodnie bowiem z § 5 ust. 10 umowy kredytowej od zadłużenia przeterminowanego bank nalicza odsetki w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP. Do akt sprawy powód załączył szczegółowe wyliczenie odsetek karnych. Dochodzona przez bank kwota odsetek za opóźnienie liczona od kwoty kapitału przeterminowanego

od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia do dnia 4 marca 2019r. (tj. dnia poprzedzającego dzień wystawienia wyciągu z ksiąg banku) i określona na kwotę 8.803,50 zł została określona w sposób prawidłowy.

Przy wyliczeniu odsetek uwzględniono aktualne brzmienie przepisu art. 481 § 21 kc, zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani kwestionowali zasadność obciążenia ich przez bank kosztami opłat i prowizji, niemniej w tym zakresie powód również zdołał wykazać swoje roszczenie co do zasady i wysokości.

W myśl § 6 umowy kredytowej z tytułu udzielonego kredytu bank pobiera opłaty i prowizje za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową kredytu w wysokości obowiązującej w Tabeli Opłat i Prowizji, stanowiącej załącznik do umowy. Nadto, wskazano, że w przypadku niewykonania zobowiązań przez kredytobiorcę bank ma prawo pobrać opłaty i prowizje określone w Tabeli Opłat i Prowizji. Wysokość poszczególnych opłat i prowizji została wykazana za pomocą dowodu w postaci Tabeli Opłat i Prowizji (k. 130-131). Przedmiotowy wzorzec umowny wiązał dłużnika, stosownie do § 6 ust. 2-5 umowy kredytowej. W przedmiotowym dokumencie szczegółowo wskazano wysokość poszczególnych opłat i prowizji obciążających dłużnika, w tym opłaty za weryfikację działalności gospodarczej (200 zł), prowizji za udzielenie kredytu czy odnowienie kredytu. Nadto, dokument ten określał wysokość opłat związanych m.in. z podejmowanymi przez bank czynnościami monitującymi, upominawczymi i windykacyjnymi, w tym za przeprowadzenie wizyty terenowej (300 zł), monit (200 zł), wezwania do zapłaty (30 zł). Z przedstawionego zestawienia kosztów wynika, że na tę część zadłużenia składają się: opłaty za dwie wizyty terenowe (2 x 300 zł), monit za niespełnienie obrotów (200 zł), cztery wezwania do zapłaty (4 x 30 zł), opłata za rolowanie linii kredytowej (1.545,86 zł).

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanych poręczycieli zarzutu dotyczącego częściowej spłaty zadłużenia przez pozwaną spółkę, Sąd uznał, że twierdzenia pozwanych w tym zakresie są gołosłowne i nie zostały poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami. Podkreślić przy tym należy, iż w tym zakresie to na pozwanych spoczywał ciężar dowodu, albowiem to oni wywodzili z faktu częściowej spłaty skutki prawne. Sąd miał na względzie, że w dacie wniesienia pozwu pozwana B. W. wciąż była większościovym udziałowcem przedmiotowej spółki (k. 26-29v). Zgodnie natomiast z art. 212 § 1 ksh prawo kontroli służy każdemu wspólnikowi. W tym celu wspólnik lub wspólnik z upoważnioną przez siebie osobą może w każdym czasie przeglądać księgi i dokumenty spółki, sporządzać bilans dla swego użytku lub żądać wyjaśnień od zarządu. W myśl art. 213 § 3 ksh w przypadku ustanowienia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej umowa spółki może wyłączyć albo ograniczyć indywidualną kontrolę wspólników. Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego w pozwanej spółce nie ustanowiono organu nadzoru, a zatem pozwana jako wspólnik może korzystać z prawa do kontroli spółki, w tym przeglądać dokumenty dotyczące spłaty zobowiązań spółki. Powyższe oznacza, że pozwana miała możliwość przedstawienia dokumentów potwierdzających jej zarzuty dotyczące częściowej spłaty zadłużenia przez spółkę, niemniej tej możliwości nie wykorzystwała. Jednocześnie należy zauważyć, że strona powodowa załączyła do akt niniejszej sprawy historię spłaty kredytu (k. 110-115). Wobec braku dowodów przeciwnych należało uznać, że przedmiotowy dokument jest w pełni wiarygodny i przedstawia pełną historię spłaty tego kredytu.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powództwo w stosunku do pozwanych zasługuje na uwzględnienie w całości i w związku z tym – na podstawie art. 876 kc – zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 62.970,34 zł. Ponadto, na mocy art. 481 § 1, 2, 21 kc i § 5 umowy kredytowej Sąd zasądził od kwoty kapitału kredytu tj. kwoty 51.700,98 zł odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, od dnia 5 marca 2019r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy w całości obciążył nimi pozwanych, którzy w całości przegrali niniejszy spór. Na zasądzone koszty składają się: opłata sądowa od pozwu (3.149 zł) i opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda w stawce minimalnej (5.400 zł).

Zważyć należy, iż zgodnie z art. 881 kc w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny. W konsekwencji, biorąc pod uwagę, że nakaz zapłaty w stosunku do dłużnika jest

prawomocny, należało zastrzec w wyroku, że zarówno w zakresie należności głównej i odsetek (pkt I. wyroku), jak również kosztów procesu (pkt. II.) odpowiedzialność pozwanych jest solidarna z odpowiedzialnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 30 maja 2019 roku (sygn. akt I Nc 395/19).